

funne søge nogen Næring i Forslag af denne Art. Jeg lagde Mærke til, da den ærede Konsejlspræsident for kort Tid siden var i sin Hjemstavn, Randers, og der holdt en Tale, at han dertil var meget glad ved, hvad han havde udrettet i storpolitisk Henseende overfor Kongens Ret, Landstingets Ret og Sligt, noget, jeg imidlertid ikke synes, at der var saa stor Grund til at prale af, naar man tager Hensyn til, paa hvilken Maade den ærede Konsejlspræsident har udrettet det. Der var imidlertid en anden Ting, han sølte Trykket af, nemlig at man ikke i Folketinget arbejder paa hans Forslag med den Iver og Nibtkærlighed, som han kunde ønske. Men dette Savn fra den ærede Konsejlspræsidents Side synes jo nu i Begreb med at blive afhjulpet. Nu arbejder man her paa Ministeriets Lovforslag paa en saadan Maade, at den ærede Konsejlspræsident kan have sin Glæde deraf, og kan vente at kunne sætte sig i Bevægelse heroppe fra, saaledes at man kan mødes til ethvert Tidspunkt og smelte sammen. Nu vel, det er lyse Udsigter for den ærede Konsejlspræsident, lidt lysere, end jeg egentlig under ham. Jeg har aldrig misundt den ærede Konsejlspræsidents Befættelsen af hans Tilhængere, men overfor disse Forslag kan jeg ikke nægte, at jeg noget misunder ham Befættelsen af dem.

Scharling: Det maa utvivlsomt paastones, at det Parti, der har skrevet Ordet Forhandlingspolitik paa sin Fane, er fremkommet med et Lovforslag, som, hvad man end iøvrigt kan mene om dets Enkeltheder, utvivlsomt maa erkendes at kunne afgive et virkeligt Grundlag for en Forhandling mellem Partier, som hidtil have staaet skarpt over for hinanden i de paagældende Spørgsmaal. Jeg erkender derfor ligesom det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage), at de ærede Forslagsstillere have opgivet den Fordring, som hidtil har været fastholdt i de af dette Ting's Flertal indbragte Toldlovsforslag, at en Toldreform skal være ensbetydende med en betydelig Nedgang i Statsindtægterne. Derimod kan jeg ganske vist ikke erkende, at der faktisk vil blive fuld Kompensation efter det foreliggende Lovforslag, og jeg er i saa Henseende fuldstændig uenig med den ærede sidste Taler. Forholdet er jo dette, at Sulkertolden og Sulkerafgiften i Forening, som alt berørt af det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds, i Gennemsnit for Aarene 1884—88 have indbragt Statskassen noget over 6 $\frac{7}{8}$ Mill. Kroner, men jeg maa dog bemærke, at Tallet bliver noget lavere paa Grund af

det ekstraordinære Aar 1886, da Roesjufferproduktionen paa Grund af den bekendte Kalamitet hele Europa over, reduceredes betydelig. Lader man dette Aar ude af Betragtning, kommer man op til et noget højere Tal. Holde vi os til de sidste to Aar, for hvilke der foreligger Data, 1886—88, er det med et rundt Tal 6 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., Sukkeret har indbragt Statskassen. Deraf vil der jo, efter hvad der er fremkommet idag, efter Lovforslaget ikke blive bevaret mere end 50,000 Kr., og altsaa vil det være mellem 6 $\frac{1}{4}$ og 6 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som i Øjeblikket opgives ved Lovforslaget. Paa den anden Side paaregnes der en Skat af 10 Kr. pr. Tønde bagerst Øl, og Produktionen deraf er jo bleven ansaaet til 600,000 Td. i 1888. Jeg tror nu ikke, Bæskten har været saa betydelig, som den ærede foregaaende Taler troede, og jeg gaar desuden ud fra, at denne Skat, hvis den bliver paalagt, vil føre til formindsket Forbrug, maaste ikke af Øl overhovedet, men af de Ølforter, som ville blive ramte af Statten, navnlig fordi det er sandsynligt, at der fremkommer nye Ølforter som f. Eks. det allerede fremkomne Temperanceøl, der produceres nær op til den Grænse, der bliver sat for Statten og derfor nok vil vinde Indgang paa bagerst Øls Beføstning. Jeg anser det derfor for overvejende sandsynligt, at Statten ikke vil indbringe de 6 Mill., som den paa Papiret er ansat til. Jeg skal minde om, at den højtærede Finansminister i sit Forslag gik ud fra, at en Skat af 7 Kr. pr. Td. vilde nedbringe Forbruget med 100,000 Td. Det er selvfølgelig et subjektivt Skøn, thi der er ikke noget at bygge en saadan Beregning paa; men saa meget turde være sikkert, at en Skat af 10 Kr. snarere vilde formindste Forbruget end en Skat af 7 Kr. Jeg tror derfor, man maa sige, at ligesom denne Skat, i det Øjeblik, den bliver indført, kan indbringe Statskassen — med et rundt Tal vil jeg sige — 5 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., tør man vel næppe gøre Regning paa mere, og altsaa er her stillet i Udsigt en Nedgang af omtrent 1 Mill. Kr., saaledes som det ogsaa blev anført af den ærede Forslagsstiller, som indbragte Forslaget, at det sandsynlige finansielle Resultat omtrent vilde blive. Nu vil jeg imidlertid erkende, at det vistnok vilde være at drive Fordringerne om Kompensation for vidt, om man vilde forlange, at der skulde gives Sikkerhed for, at der faktisk ikke vil blive nogen Nedgang i Indtægterne ved Forandringen. Hvad man med Villighed vil kunne forlange, er, at der ikke bliver taget Sigte paa, at der skal blive nogen betydelig Nedgang i Ind-